

تاب‌آوری اجتماعی و ضرورت تقویت زیرساخت‌های جامعه



منبع مقاله:

/ Journal of Social Resilience Studies
Nature Communications

تاب‌آوری اجتماعی یکی از مفاهیم کلیدی در علوم اجتماعی معاصر است که به توانایی یک جامعه برای مواجهه با بحران‌ها، انطباق با شرایط دشوار و بازگشت به وضعیت پایدار اشاره دارد. در دهه‌های اخیر، پژوهشگران علوم اجتماعی و اقتصادی توجه ویژه‌ای به این مفهوم داشته‌اند، زیرا جوامع مدرن بیش از گذشته در معرض شوک‌های اقتصادی، زیست‌محیطی و بهداشتی قرار گرفته‌اند. در چنین شرایطی، میزان تاب‌آوری اجتماعی می‌تواند تعیین‌کننده مسیر آینده یک جامعه باشد.

تاب‌آوری اجتماعی تنها به توان اقتصادی محدود نمی‌شود.

فعالان اجتماعی می‌توانند در تحلیل مسائل و ارائه راهکارهای عملی نقش مؤثری ایفا کنند. همکاری میان نهادهای دولتی و انجمن‌های تخصصی می‌تواند به تولید سیاست‌های دقیق‌تر و اجرای کارآمدتر برنامه‌های اجتماعی منجر شود.

همچنین آموزش عمومی یکی از پایه‌های مهم تاب‌آوری اجتماعی است. جوامعی که سطح آگاهی عمومی در آن‌ها بالاتر است، در برابر شایعات، اضطراب‌های اجتماعی و بحران‌های ناگهانی واکنش منطقی‌تر و هماهنگ‌تری نشان می‌دهند. آموزش مهارت‌های زندگی، افزایش سواد رسانه‌ای و تقویت روحیه همکاری جمعی از جمله اقداماتی است که می‌تواند در این مسیر مؤثر باشد.

در نهایت باید توجه داشت که تاب‌آوری اجتماعی یک فرآیند پویا است و به صورت مستمر نیازمند تقویت و بازنگری است. جوامعی که به صورت نظام‌مند بر توسعه زیرساخت‌های اجتماعی، افزایش مشارکت مدنی و گسترش همکاری میان نهادهای مختلف تمرکز می‌کنند، توان بیشتری برای عبور از بحران‌ها خواهند داشت. آینده پایدار هر جامعه‌ای در گرو سرمایه‌گذاری آگاهانه بر ظرفیت‌های اجتماعی آن جامعه است.

پژوهش‌های منتشر شده در نشریه Nature Communications نشان می‌دهد که سرمایه اجتماعی، اعتماد عمومی، شبکه‌های همکاری و کارآمدی نهادهای مدنی از مهم‌ترین عوامل شکل‌دهنده تاب‌آوری در جوامع هستند. زمانی که شهروندان احساس کنند در فرآیندهای اجتماعی و اقتصادی نقش دارند، آمادگی بیشتری برای همکاری و مشارکت در حل مسائل عمومی خواهند داشت.

یکی از مهم‌ترین عناصر تقویت تاب‌آوری اجتماعی، وجود زیرساخت‌های مناسب در حوزه سلامت، آموزش، ارتباطات و خدمات عمومی است. این زیرساخت‌ها به جامعه امکان می‌دهند در مواجهه با چالش‌های ناگهانی، سریع‌تر واکنش نشان دهد و از گسترش بحران جلوگیری کند. تجربه بسیاری از کشورها نشان داده است که سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های اجتماعی نه تنها هزینه نیست، بلکه نوعی سرمایه‌گذاری بلندمدت برای امنیت و پایداری جامعه محسوب می‌شود.

از سوی دیگر، نقش نهادهای مدنی و انجمن‌های تخصصی در تقویت تاب‌آوری اجتماعی بسیار مهم است. این نهادها با ایجاد شبکه‌های همکاری میان متخصصان، دانشگاهیان و



پیشگیری از بیماری‌های فصلی در پاییز

تهویه مناسب محیط‌های بسته نیز اهمیت زیادی دارد. در فصل پاییز بسیاری از افراد زمان بیشتری را در محیط‌های داخلی مانند خانه، محل کار یا مراکز آموزشی سپری می‌کنند. تهویه مناسب هوا می‌تواند غلظت ویروس‌ها در محیط را کاهش دهد و احتمال انتقال بیماری را کمتر کند.

استفاده از پوشش مناسب در برابر تغییرات دمایی نیز از دیگر اقدامات پیشگیرانه است. تغییر ناگهانی دما می‌تواند بدن را در برابر بیماری‌ها آسیب‌پذیرتر کند. استفاده از لباس مناسب و محافظت از بدن در برابر سرما می‌تواند از بروز برخی مشکلات تنفسی جلوگیری کند.

مصرف مایعات کافی نیز نقش مهمی در سلامت بدن دارد. نوشیدن آب، دمنوش‌های گیاهی و سوپ‌های سبک می‌تواند به حفظ رطوبت بدن و عملکرد بهتر سیستم ایمنی کمک کند. همچنین مصرف میوه‌ها و سبزیجات تازه که سرشار از ویتامین‌ها و آنتی‌اکسیدان‌ها هستند، در پیشگیری از بیماری‌ها مؤثر است.

در نهایت، پیشگیری همواره مؤثرتر و کم‌هزینه‌تر از درمان است. با رعایت اصول ساده‌ای مانند بهداشت فردی، تغذیه مناسب، خواب کافی و تهویه مناسب محیط می‌توان احتمال ابتلا به بسیاری از بیماری‌های فصلی را کاهش داد و فصل پاییز را با سلامت بیشتری سپری کرد.

نویسنده: رسول کیان

منبع مقاله:

Centers for Disease Control and Prevention (CDC) – Seasonal Illness Prevention

با آغاز فصل پاییز و کاهش تدریجی دما، شرایط محیطی برای شیوع برخی بیماری‌های فصلی فراهم می‌شود. سرماخوردگی، آنفلوانزا و برخی عفونت‌های تنفسی از جمله بیماری‌هایی هستند که در این فصل بیشتر مشاهده می‌شوند. افزایش حضور افراد در محیط‌های بسته، کاهش تهویه مناسب و تغییرات دمایی از عواملی هستند که می‌توانند در گسترش این بیماری‌ها نقش داشته باشند. به همین دلیل رعایت اصول پیشگیری در این فصل اهمیت زیادی دارد.

یکی از مهم‌ترین راهکارهای پیشگیری از بیماری‌های فصلی، رعایت بهداشت فردی است. شست‌وشوی منظم دست‌ها با آب و صابون می‌تواند از انتقال بسیاری از ویروس‌ها جلوگیری کند. ویروس‌های تنفسی اغلب از طریق تماس دست با سطوح آلوده و سپس تماس با صورت منتقل می‌شوند. بنابراین رعایت این نکته ساده می‌تواند نقش مهمی در کاهش ابتلا به بیماری‌ها داشته باشد.

تقویت سیستم ایمنی بدن نیز یکی از عوامل کلیدی در پیشگیری از بیماری‌هاست. بدن انسان برای مقابله با عوامل بیماری‌زا به سیستم ایمنی فعال و کارآمد نیاز دارد. خواب کافی، تغذیه مناسب و فعالیت بدنی منظم از جمله عواملی هستند که می‌توانند عملکرد سیستم ایمنی را تقویت کنند. کمبود خواب یا استرس‌های طولانی‌مدت ممکن است توان دفاعی بدن را کاهش دهد.



«سه گانه امنیت، تروریسم و دیپلماسی: تحلیل تعامل گفتمان‌های حقوقی، بین‌المللی و راهبردی ایران در نیمه دوم ۱۴۰۴»

یادداشت تحلیلی-مهدی کیان

۱. بازگشت به برجام در برابر بازگشت ایران به تعهداتش (گام اول)،
۲. تقویت و تمدید زمان بردار برجام (گام دوم)،
۳. تسری مذاکرات به موضوعات موشکی و منطقه ای (گام سوم).
در عمل، گام اول بامانع جدی مواجه شده است. آمریکا مشروطیت را پیش کشیده: بازگشت به برجام منوط به «پایبندی کامل ایران» و همچنین آغاز گفت‌وگو درباره موضوعات فراتر از هسته‌ای است. ایران نیز بر لغو یک‌جا و قابل توجه تحریم‌ها پیش از هر اقدام عملی تأکید دارد. این تقابل، مذاکرات را تا آذر ۱۴۰۴ در حالت تعلیق نسبی نگه داشته است.
نکته مهم، نقش «فراآتلانتیک‌گرایی» بایتن است. هماهنگی آمریکا با اتحادیه اروپا در فشار به ایران برای پذیرش چارچوب گسترده‌تر مذاکرات (شامل موشکی و منطقی) محسوس بوده است. این همان «چندجانبه‌گرایی عملی» است که در مقاله سوم به‌عنوان ابزار اصلی بایتن برشمرده شده است. از سوی دیگر، موضوع حقوق بشر - به‌عنوان یکی از ارکان بین‌الملل‌گرایی لیبرال - نیز به ابزار فشار افزوده‌ای در دستور کار غرب علیه ایران تبدیل شده است.

۴. تعامل سه‌گانه: امنیت ملی، تروریسم و دیپلماسی هسته‌ای

در شش ماهه گذشته، این سه محور در تعاملی پیچیده و اغلب تقابلی:
- از یک سو، فشار رژیم ضدتروریسم بر ایران، به‌ویژه در قالب تحریم‌ها، اقتصاد کشور را تحت تأثیر قرار داده و به‌نوعی «امنیت ملی اقتصادی» را تضعیف کرده است. این امر، فضای مصلحت‌اندیشی در داخل را گسترش داده و امکان مانور دیپلماتیک در مذاکرات هسته‌ای را محدود کرده است.
- از سوی دیگر، دیپلماسی هسته‌ای معوق، خود به عاملی برای تنش در تعریف امنیت ملی تبدیل شده است. گروه‌های تندرو در داخل، هرگونه تعامل گسترده با غرب را مغایر با «امنیت ملی هویتی» و «تکلیف شرعی مقاومت» می‌دانند. در مقابل، طیف معتدل‌تر، خروج از بن‌بست هسته‌ای را پیش شرط تأمین «امنیت ملی رفاهی» و جذب سرمایه خارجی قلمداد می‌کند.
- در این میان، گفتمان حقوقی داخلی همچنان در کشاکش میان حق و مصلحت گرفتار است. تصمیم‌گیری در مورد موضوعاتی مانند FATF یا گسترش روابط با غرب، نه بر مبنای تفسیر واحدی از قانون اساسی که بر اساس محاسبات مصلحت‌سنجانه و موازنه قوا صورت می‌گیرد.

امنیت ملی در محاصره سه‌جانبه

رخدادهای شش‌ماهه گذشته نشان می‌دهد که امنیت ملی ایران در محاصره سه نیروی درهم‌تنیده قرار گرفته است:
۱. نیروی درونی (کشاکش حقوقی بین حق، تکلیف و مصلحت) که هنوز به تعادل نرسیده است.
۲. نیروی بیرونی (رژیم ضدتروریسم و فشارهای چندجانبه) که بر ابعاد اقتصادی و امنیتی کشور تأثیر می‌گذارد.
۳. نیروی تعاملی (دیپلماسی هسته‌ای و گفتمان بین‌الملل‌گرایی لیبرال) که هم فرصت و هم تهدید محسوب می‌شود.
برای ایران، خروج از این محاصره سه‌جانبه نیازمند یک بازتعریف متوازن از امنیت ملی است: تعریفی که نه تنها مبتنی بر مصلحت نظامی - امنیتی که بر پایه تأمین حقوق شهروندی، رفاه اقتصادی و تعامل هوشمند با نظام بین‌الملل استوار باشد. بدون چنین تعریفی، دور باطل تقابل‌های داخلی و فشارهای خارجی در ماه‌های آتی نیز تداوم خواهد یافت.

منابع استفاده‌شده در این تحلیل:

۱. عالی‌پور، حسن. (زمستان ۱۳۹۹). مبانی حقوقی امنیت ملی در جمهوری اسلامی ایران. فصلنامه مطالعات راهبردی، سال بیست و سوم، شماره ۴.
۲. قربی، حسین و نامداروندایی، سالر. (پاییز ۱۳۹۹). شورای امنیت سازمان ملل متحد و شکل‌گیری رژیم مقابله با تروریسم. فصلنامه مطالعات راهبردی، شماره ۹۴.
۳. رادفر، فیروزه و دهقانی فیروزآبادی، سید جلال. (زمستان ۱۳۹۹). سیاست خارجی بایتن در قبال جمهوری اسلامی ایران. فصلنامه مطالعات راهبردی، شماره ۹۰.

در شش‌ماهه گذشته، سه محور کلیدی در عرصه سیاست خارجی و امنیت ملی ایران در کانون توجه قرار گرفته‌اند:

۱. تداوم چالش‌های حقوقی در تبیین امنیت ملی بر مبنای قانون اساسی و شرع؛
۲. تأثیرپذیری از رژیم بین‌المللی مقابله با تروریسم و فشارهای ناشی از آن؛
۳. فراز و نشیب‌های مذاکرات هسته‌ای در چارچوب سیاست «بین‌الملل‌گرایی لیبرال» دولت بایتن. این نوشتار در پی تحلیل این سه محور و تعامل آن‌ها با یکدیگر در بازه زمانی مذکور است.

۱. امنیت ملی در ترازوی حقوقی: نزاع مداوم میان حق، تکلیف و مصلحت

مقاله اول (عالی‌پور) به‌درستی بر این نکته تأکید دارد که امنیت ملی در ایران برآیندی از سه خاستگاه «تکلیف»، «حق» و «مصلحت» است. در شش‌ماهه گذشته، این سه‌گانه در تقابل با یکدیگر قرار گرفته‌اند. از یک سو، گفتمان «تکلیف‌محور» مبتنی بر اصولی چون امر به معروف و نهی از منکر (اصل هشتم قانون اساسی) و حفظ امنیت ملی در کنار آزادی‌های فردی (اصل نهم) در مواجهه با اعتراضات اجتماعی و فضای مجازی مورد استناد نهادهای امنیتی قرار گرفته است. از سوی دیگر، نادیده‌گرفتن «حقوق همگانی» و «آزادی‌های مشروع» (که در اصل دوم و نوزدهم قانون اساسی بر آن تأکید شده) موجب انتقاد از رویکرد امنیتی‌سازی گسترده شده است.

در عمل، به نظر می‌رسد «مصلحت» به‌عنوان نیرومندترین مبنای امنیت ملی (مقاله اول، ص ۲۳) بار دیگر در تصمیم‌گیری‌های کلان - از جمله در برخورد با ناآرامی‌های داخلی و تنظیم روابط با بازیگران خارجی - نقش محوری یافته است. تشکیل جلسات غیرعلنی مجلس بر اساس اصل ۶۹ در «شرایط اضطراری» و نقش پررنگ شورای عالی امنیت ملی و مجمع تشخیص مصلحت نظام در تعیین خط‌مشی‌های امنیتی، نمونه‌هایی از غلبه گفتمان مصلحت‌اندیشی بر گفتمان حق‌محوری در این بازه زمانی است. این امر نشان می‌دهد که نظام حقوقی ایران هنوز نتوانسته است تعادل پایدار میان امنیت ملی به‌مثابه «تکلیف حکومتی» و امنیت ملی به‌مثابه «حق شهروندی» ایجاد کند.

۲. ایران و رژیم ضدتروریسم جهانی: فشار فزاینده و پیامدهای داخلی

مقاله دوم (قربی و نامداروندایی) به سازوکارهای رژیم بین‌المللی مقابله با تروریسم می‌پردازد که بر پنج اصل استوار است:

۱. اختلاف در تعریف تروریسم،
۲. الزام به همکاری بین‌المللی،
۳. منع پشتیبانی از تروریسم،
۴. اجرای تحریم‌های شورای امنیت،
۵. جرم‌انگاری و تعقیب کیفری تروریسم.

در ماه‌های اخیر، ایران تحت فشار فزاینده‌ای در چارچوب این رژیم قرار گرفته است. تمدید تحریم‌های تسلیحاتی ایران در شورای امنیت (بر اساس قطعنامه ۲۲۳۱) و همچنین تشدید تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا و اتحادیه اروپا با استناد به «پشتیبانی از گروه‌های تروریستی» (اصل سوم رژیم ضدتروریسم) ادامه یافته است. این فشارها نه تنها تأثیر اقتصادی داشته، بلکه به‌عنوان ابزاری برای محدود کردن نفوذ منطقی ایران مورد استفاده قرار گرفته است.

از منظر داخلی، ایران کوشیده است با تأکید بر «اختلاف در تعریف تروریسم» (اصل اول رژیم) و تفکیک میان «مقاومت مشروع» و «تروریسم»، موضع خود را توجیه کند. با این حال، این استدلال در مجامع بین‌المللی - به‌ویژه در میان متحدان غربی - چندان مقبول نیفتاده است. هم‌زمان، جرم‌انگاری مالی تروریسم در قوانین داخلی (اصل پنجم) و همکاری با نهادهایی مانند گروه ویژه اقدام مالی (FATF) - هر چند با پیچیدگی‌های سیاسی داخلی مواجه بوده، به یکی از محورهای مناقشه‌برانگیز تبدیل شده است.

۳. دیپلماسی هسته‌ای در سایه سیاست بایتن: بازگشت مشروط یا بن‌بست جدید؟

مقاله سوم (رادفر و دهقانی) گفتمان سیاست خارجی بایتن را «بین‌الملل‌گرایی لیبرال» می‌داند که بر چندجانبه‌گرایی، نهادگرایی، فراآتلانتیک‌گرایی و حقوق بشر استوار است. در شش‌ماهه گذشته، این گفتمان در قبال ایران عمدتاً در چارچوب «سیاست برجامی مرحله‌ای» ظهور یافته است.

بر اساس تحلیل مقاله، سیاست بایتن سه‌گام دارد:

نقش انجمن‌های اجتماعی در مدیریت اپیدمی‌های بهداشتی و اجتماعی

نویسنده: مرجان یارمحمدی

منبع مقاله: Public Health & Community Networks Journal – ۲۰۲۲

انجمن‌های اجتماعی می‌توانند با برگزاری جلسات آموزشی، انتشار بروشورهای بهداشتی و تعامل با گروه‌های مختلف جامعه، این رفتارها را در سطح گسترده‌تری ترویج دهند.

در موارد بسیاری، انجمن‌ها نقش مهمی در اتصال جامعه به نهادهای رسمی دارند. آن‌ها به عنوان واسطه، مشکلات و نیازهای مردم را به گوش مسئولان می‌رسانند و در مقابل، سیاست‌ها و دستورالعمل‌های رسمی را برای مردم توضیح می‌دهند. این تعامل دوطرفه باعث افزایش اعتماد اجتماعی و کاهش مقاومت مردم در برابر دستورالعمل‌های بهداشتی می‌شود.

در نهایت، انجمن‌های اجتماعی می‌توانند در تقویت تاب‌آوری جامعه نقش موثر داشته باشند. اپیدمی‌ها اغلب با چالش‌های روانی مانند اضطراب و استرس همراه هستند. انجمن‌ها با ایجاد گروه‌های همیاری، فعالیت‌های اجتماعی سالم و حمایت‌های عاطفی، به بهبود سلامت روان جامعه کمک می‌کنند. این حمایت‌ها باعث می‌شود مردم در شرایط بحرانی احساس تنهایی نکنند و بتوانند بهتر با مشکلات مقابله کنند.

بنابراین، انجمن‌های اجتماعی به عنوان بازوی توانمند جامعه، نقش جدایی‌ناپذیری در مدیریت و کنترل اپیدمی‌های بهداشتی و اجتماعی دارند. تقویت این نهادها و حمایت از فعالیت‌های داوطلبانه می‌تواند یکی از مؤثرترین راهکارها برای افزایش کارآمدی نظام سلامت و حفظ انسجام اجتماعی در زمان بحران باشد.

انجمن‌های اجتماعی یکی از مهم‌ترین نهادهای مردمی هستند که در هنگام بروز بحران‌های بهداشتی و اجتماعی می‌توانند نقشی حیاتی در مدیریت و کنترل اوضاع ایفا کنند. تاریخچه مدیریت بحران در جوامع مختلف نشان می‌دهد که اقدامات مردم‌محور و مشارکت‌جویی اجتماعی، همواره نتایج مثبت و قابل توجهی ایجاد کرده است. این مشارکت به‌ویژه در اپیدمی‌های بهداشتی، که نیازمند واکنش سریع و هماهنگ است، اهمیتی دوچندان پیدا می‌کند.

یکی از نقش‌های اساسی انجمن‌های اجتماعی، تسهیل اطلاع‌رسانی صحیح و قابل اعتماد است. اپیدمی‌ها اغلب با موجی از اخبار ضدونقیض همراه هستند که می‌تواند اضطراب عمومی را افزایش دهد. انجمن‌های اجتماعی با استفاده از شبکه‌های محلی خود می‌توانند اطلاعات دقیق و مبتنی بر منابع علمی را در اختیار مردم قرار دهند. این فرآیند به کاهش اضطراب، افزایش آگاهی و بهبود رفتارهای بهداشتی کمک می‌کند.

از طرف دیگر، انجمن‌ها در توزیع خدمات حمایتی نیز نقش مهمی دارند. بسیاری از انجمن‌های داوطلبانه در دوره‌های شیوع بیماری‌ها توانسته‌اند با جمع‌آوری کمک‌های مردمی و توزیع تجهیزات بهداشتی، نقش مکمل خدمات سلامت رسمی را بازی کنند. این نهادها با داشتن ارتباط مستقیم با جامعه، نیازهای واقعی مردم را بهتر درک می‌کنند و می‌توانند خدمات را به شکل مؤثرتری ارائه دهند.

نقش آموزشی انجمن‌ها نیز بسیار مهم است. اپیدمی‌ها معمولاً نیازمند یک تغییر رفتاری در سطح جامعه هستند؛ مانند رعایت فاصله بهداشتی، شست‌وشوی منظم دست‌ها یا استفاده از تجهیزات محافظتی.



سلامت روان در فصول سرد

نویسنده: رسول کیان

منبع مقاله: World Health Organization – Mental Health and Seasonal Changes Report

با آغاز فصول سرد سال، تغییرات آب‌وهوایی و کوتاه‌تر شدن روزها می‌تواند بر وضعیت روحی و روانی افراد تأثیر قابل توجهی بگذارد. پژوهش‌های علمی نشان می‌دهد که کاهش نور خورشید، محدود شدن فعالیت‌های بیرونی و تغییر در الگوهای خواب، از عواملی هستند که ممکن است باعث کاهش سطح انرژی، احساس خستگی یا افت خلق در برخی افراد شوند. به همین دلیل توجه به سلامت روان در فصل پاییز و زمستان اهمیت ویژه‌ای دارد.

یکی از پدیده‌هایی که در فصول سرد بیشتر مشاهده می‌شود، اختلال عاطفی فصلی است. این وضعیت نوعی تغییر در خلق‌وخو است که معمولاً با علائمی مانند کاهش انگیزه، احساس غمگینی، کاهش تمرکز و تمایل به انزوا همراه است. هرچند این وضعیت در بسیاری از موارد خفیف و موقتی است، اما در صورت بی‌توجهی می‌تواند بر کیفیت زندگی افراد تأثیر بگذارد.

یکی از مؤثرترین راهکارها برای حفظ سلامت روان در فصل‌های سرد، حفظ فعالیت بدنی منظم است. فعالیت‌های ورزشی موجب ترشح هورمون‌هایی مانند اندورفین می‌شوند که نقش مهمی در بهبود خلق‌وخو دارند. حتی پیاده‌روی کوتاه در طول روز می‌تواند به افزایش انرژی و کاهش احساس خستگی کمک کند. توصیه می‌شود افراد در ساعات روشن روز تا حد امکان در فضای باز حضور داشته باشند تا از نور طبیعی بهره ببرند.

در مجموع، سلامت روان بخشی جدایی‌ناپذیر از سلامت عمومی است و توجه به آن در فصول سرد اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. با رعایت اصولی مانند فعالیت بدنی، تغذیه مناسب، ارتباط اجتماعی و خواب منظم می‌توان اثرات منفی تغییرات فصلی را کاهش داد و از زندگی روزمره با

انرژی و آرامش بیشتری لذت برد. مصرف غذاهای حاوی ویتامین‌های گروه



تصویب ردیف بودجه اختصاصی برای وکالت‌های معاضدتی و تسخیری در نشست کانون وکلای مرکز با سازمان برنامه و بودجه

خبرنگار-مهدی کیان



در دیدار رئیس و اعضای هیأت مدیره کانون وکلای مرکز با دکتر حمید پورمحمدی صورت گرفت؛

دستور رئیس سازمان برنامه و بودجه برای اختصاص ردیف بودجه به وکالت‌های معاضدتی و تسخیری

روابط عمومی کانون وکلای دادگستری مرکز



پشتیبانی از پذیرش وکالت‌های معاضدتی و تسخیری در نظر گرفته شود. همچنین موضوع حمایت از دوره‌های تخصصی وکالت که توسط کانون وکلای مرکز برگزار می‌شود نیز در دستور کار قرار گرفت.

این نشست در راستای تعامل سازنده کانون وکلای دادگستری مرکز با نهادهای اجرایی و به‌منظور تقویت زیرساخت‌های حرفه وکالت و ارتقای کیفیت خدمات حقوقی به شهروندان برگزار شد.

منبع: کانون وکلای دادگستری مرکز
تاریخ: ۲۳ آذر ۱۴۰۴

نمایندگان کانون وکلای دادگستری مرکز روز گذشته در نشستی با معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان برنامه و بودجه، مسائل مرتبط با تأمین منابع مالی خدمات حقوقی عام‌المنفعه را مورد بررسی قرار دادند.

در این دیدار که با حضور دکتر محمد شاه‌محمدی رئیس کانون و جمعی از اعضای هیأت مدیره برگزار شد، بر پایدارسازی اعتبارات حوزه وکالت‌های معاضدتی و تسخیری و تطبیق آن با شرایط اقتصادی کشور تأکید گردید. شرکت‌کنندگان همچنین سازوکارهای بهبود فرایند تخصیص بودجه و پرداخت به‌موقع این اعتبارات را مورد تبادل نظر قرار دادند.

بر اساس تصمیم اتخاذ شده در این جلسه، مقرر شد ردیف بودجه‌ای مشخصی به‌منظور

پیوند فرهنگ و علم در توسعه اجتماعی

نویسنده: مهدی عطایی

منبع مقاله: Cultural Sciences Review - ۲۰۲۲

از سوی دیگر، علم نیز به فرهنگ کمک می‌کند تا ساختارهای خود را به‌روز و کارآمد کند. برای نمونه، یافته‌های علمی در حوزه‌های روان‌شناسی، جامعه‌شناسی و علوم رفتاری، به اصلاح سبک‌های تربیتی، بهبود روابط اجتماعی و ارتقای آگاهی عمومی کمک کرده‌اند. علم همچنین نقش مهمی در مقابله با خرافات، ارائه راهکارهای منطقی برای مسائل اجتماعی و گسترش نگرش عقلانی در جامعه دارد.

یکی از حوزه‌های مهم تعامل علم و فرهنگ، آموزش است. نظام‌های آموزشی که از شیوه‌های علمی در تدریس، پژوهش و تحلیل استفاده می‌کنند، می‌توانند دانش‌آموزانی پرسشگر، خلاق و مشارکت‌جو تربیت کنند. این امر موجب می‌شود نسل‌های جدید نه تنها مصرف‌کننده دانش باشند، بلکه در تولید دانش و ارتقای فرهنگی جامعه نقش ایفا کنند. به همین دلیل، اصلاح نظام آموزشی یکی از مهم‌ترین گام‌ها برای تقویت پیوند علم و فرهنگ است.

در نهایت، پیوند میان فرهنگ و علم یک رابطه دوسویه و مستمر است. جامعه‌ای که به علم و فرهنگ اهمیت می‌دهد، انعطاف‌پذیرتر، خلاق‌تر و توانمندتر در مواجهه با چالش‌های اجتماعی خواهد بود. تقویت این پیوند می‌تواند به توسعه پایدار، افزایش کیفیت زندگی و رشد سرمایه اجتماعی منجر شود. بنابراین، توجه به نقش فرهنگ در حمایت از علم، و برعکس، توجه به نقش علم در ارتقای فرهنگی، از ضروری‌ترین عناصر توسعه اجتماعی در جوامع مدرن به شمار می‌آید.

فرهنگ و علم، دو رکن اساسی شکل‌دهنده تمدن انسانی هستند که در طول تاریخ همواره در تعامل با یکدیگر بوده‌اند. هرچند اغلب این دو حوزه به صورت مجزا بررسی می‌شوند، اما پژوهش‌های اخیر در حوزه مطالعات فرهنگی و جامعه‌شناسی علم نشان می‌دهد که پیوند میان فرهنگ و علم می‌تواند مسیر توسعه اجتماعی را به شکل محسوس‌تری تسریع کند. در واقع، هیچ پیشرفت علمی بدون زمینه فرهنگی مناسب به ثمر نمی‌رسد و هیچ فرهنگ پویایی بدون بهره‌گیری از دانش علمی نمی‌تواند به رشد پایدار دست یابد.

یکی از مهم‌ترین جنبه‌های پیوند علم و فرهنگ، نقش ارزش‌های فرهنگی در جهت‌دهی به تولید و پذیرش دانش است. جامعه‌ای که ارزش‌هایی مانند حقیقت‌جویی، نقدپذیری، نظم و مشارکت جمعی را تقویت می‌کند، فضا را برای رشد تحقیقات علمی و نوآوری‌های فناورانه فراهم می‌آورد. از سوی دیگر، دانش علمی نیز به فرهنگ کمک می‌کند تا از نگاه‌های سنتی و محدود فراتر رود و سبک زندگی نوین‌تری را بپذیرد.

پژوهش‌ها نشان داده است که فرهنگ، نقش تعیین‌کننده‌ای در نحوه پذیرش فناوری‌های نوین دارد. به عنوان مثال، موفقیت فناوری‌های دیجیتال در جوامعی که فرهنگ همکاری، مطالعه و تعامل اجتماعی در آن‌ها تقویت شده بیشتر بوده است. این در حالی است که در جوامعی با سطح پایین اعتماد اجتماعی و مشارکت جمعی، پذیرش نوآوری‌ها با مقاومت بیشتری همراه می‌شود. بنابراین، فرهنگ می‌تواند تسهیل‌کننده یا مانع توسعه علمی در جامعه باشد.



نقش شکل‌های رسانه‌ای در تقویت مشارکت‌های اجتماعی پایدار

نویسنده: مهدی کیان

منبع مقاله: Journal of Media & Society Studies - ۲۰۲۳

این شکل‌ها همچنین می‌توانند با ایجاد شبکه‌های همکاری میان فعالان رسانه‌ای، روزنامه‌نگاران و متخصصان حوزه‌های مختلف، ظرفیت‌های مهمی برای تحلیل مسائل پیچیده اجتماعی ایجاد کنند. زمانی که مسائل اجتماعی با دیدگاه‌های علمی و تحلیلی بیان شود، زمینه گفت‌وگوی سازنده در جامعه فراهم می‌شود. گفت‌وگو و تبادل نظر از پایه‌های مشارکت پایدار است و رسانه‌ها این فضا را ایجاد می‌کنند.

یکی دیگر از کارکردهای مهم شکل‌های رسانه‌ای، مقابله با انتشار اطلاعات نادرست است. بحران‌های اطلاعاتی، از جمله انتشار شایعات یا اخبار نادرست، می‌تواند به کاهش مشارکت اجتماعی منجر شود. رسانه‌های حرفه‌ای توانایی پالایش و صحت‌سنجی اطلاعات را دارند و با تولید محتوای معتبر می‌توانند مانع از گسترش بی‌اعتمادی در جامعه شوند. پژوهش‌های دانشگاهی نشان می‌دهد که جامعه‌هایی با رسانه‌های سازمان‌یافته و مستقل، در مواجهه با بحران‌ها انعطاف‌پذیرتر و مقاوم‌تر عمل می‌کنند.

در نهایت می‌توان گفت شکل‌های رسانه‌ای، یکی از زیرساخت‌های اصلی توسعه اجتماعی هستند. آن‌ها با ایجاد اعتماد، ترویج آگاهی، افزایش همدلی اجتماعی و فراهم‌سازی تعامل میان گروه‌های مختلف جامعه، بستر لازم برای مشارکت‌های پایدار را ایجاد می‌کنند. جامعه‌ای که رسانه‌های قوی و شکل‌های رسانه‌ای فعال داشته باشد، از ظرفیت بیشتری برای حل مسائل اجتماعی برخوردار خواهد بود و شهروندان آن نقش مؤثرتری در تعیین مسیر آینده جامعه خود ایفا می‌کنند.

تشکل‌های رسانه‌ای یکی از اصلی‌ترین عناصر شکل‌دهنده زیست اجتماعی در جوامع معاصر هستند. این تشکل‌ها با ارائه چارچوب‌های حرفه‌ای برای فعالیت رسانه‌ها، نه تنها به ارتقای کیفیت اطلاع‌رسانی کمک می‌کنند، بلکه بستری ایجاد می‌کنند که شهروندان بتوانند به شکل مؤثرتری در فرآیندهای اجتماعی مشارکت کنند. مشارکت اجتماعی پایدار زمانی شکل می‌گیرد که اعتماد عمومی وجود داشته باشد و این اعتماد تا حد زیادی از عملکرد رسانه‌ها و نهادهای مرتبط با آن‌ها نشئت می‌گیرد.

یکی از مهم‌ترین کارکردهای تشکل‌های رسانه‌ای، ایجاد فضای حرفه‌ای برای تولید و انتشار محتوای رسانه‌هایی که تحت حمایت و نظارت تشکل‌های تخصصی فعالیت می‌کنند، معمولاً چارچوب‌های اخلاقی و حرفه‌ای مشخصی را رعایت می‌کنند و این موضوع موجب افزایش اعتبار آن‌ها در میان مخاطبان می‌شود. افزایش اعتبار رسانه‌ها، به توسعه مشارکت اجتماعی کمک می‌کند زیرا شهروندان در چنین فضایی احساس می‌کنند اطلاعات قابل اتکایی دریافت می‌کنند و می‌توانند بر اساس آن تصمیم‌گیری کنند.

تشکل‌های رسانه‌ای علاوه بر ارتقای کیفیت اطلاعات، نقش مهمی در توانمندسازی شهروندان ایفا می‌کنند. انتشار گزارش‌های تحلیلی، برنامه‌های آموزشی و تولید محتواهای مرتبط با مهارت‌های زندگی، زمینه‌ای فراهم می‌آورد که شهروندان آگاه‌تر شوند و بتوانند نقش فعال‌تری در مسائل اجتماعی ایفا کنند. در حقیقت، مشارکت پایدار بدون آگاهی عمومی ممکن نیست و رسانه‌ها در ایجاد این آگاهی نقش محوری دارند.



نقش انجمن‌های اجتماعی در مدیریت اپیدمی‌های بهداشتی و اجتماعی

نویسنده: مرجان یارمحمدی

منبع مقاله: Public Health & Community Networks Journal - ۲۰۲۲

جامعه هستند؛ مانند رعایت فاصله بهداشتی، شست‌وشوی منظم دست‌ها یا استفاده از تجهیزات محافظتی. انجمن‌های اجتماعی می‌توانند با برگزاری جلسات آموزشی، انتشار بروشورهای بهداشتی و تعامل با گروه‌های مختلف جامعه، این رفتارها را در سطح گسترده‌تری ترویج دهند.

در موارد بسیاری، انجمن‌ها نقش مهمی در اتصال جامعه به نهادهای رسمی دارند. آن‌ها به عنوان واسطه، مشکلات و نیازهای مردم را به گوش مسئولان می‌رسانند و در مقابل، سیاست‌ها و دستورالعمل‌های رسمی را برای مردم توضیح می‌دهند. این تعامل دوطرفه باعث افزایش اعتماد اجتماعی و کاهش مقاومت مردم در برابر دستورالعمل‌های بهداشتی می‌شود.

در نهایت، انجمن‌های اجتماعی می‌توانند در تقویت تاب‌آوری جامعه نقش موثر داشته باشند. اپیدمی‌ها اغلب با چالش‌های روانی مانند اضطراب و استرس همراه هستند. انجمن‌ها با ایجاد گروه‌های همیاری، فعالیت‌های اجتماعی سالم و حمایت‌های عاطفی، به بهبود سلامت روان جامعه کمک می‌کنند. این حمایت‌ها باعث می‌شود مردم در شرایط بحرانی احساس تنهایی نکنند و بتوانند بهتر با مشکلات مقابله کنند.

بنابراین، انجمن‌های اجتماعی به عنوان بازوی توانمند جامعه، نقش جدایی‌ناپذیری در مدیریت و کنترل اپیدمی‌های بهداشتی و اجتماعی دارند. تقویت این نهادها و حمایت از فعالیت‌های داوطلبانه می‌تواند یکی از مؤثرترین راهکارها برای افزایش کارآمدی نظام سلامت و حفظ انسجام اجتماعی در زمان بحران باشد.

انجمن‌های اجتماعی یکی از مهم‌ترین نهادهای مردمی هستند که در هنگام بروز بحران‌های بهداشتی و اجتماعی می‌توانند نقشی حیاتی در مدیریت و کنترل اوضاع ایفا کنند. تاریخچه مدیریت بحران در جوامع مختلف نشان می‌دهد که اقدامات مردم‌محور و مشارکت‌جویی اجتماعی، همواره نتایج مثبت و قابل توجهی ایجاد کرده است. این مشارکت به‌ویژه در اپیدمی‌های بهداشتی، که نیازمند واکنش سریع و هماهنگ است، اهمیتی دوچندان پیدا می‌کند.

یکی از نقش‌های اساسی انجمن‌های اجتماعی، تسهیل اطلاع‌رسانی صحیح و قابل اعتماد است. اپیدمی‌ها اغلب با موجی از اخبار ضدونقیض همراه هستند که می‌تواند اضطراب عمومی را افزایش دهد. انجمن‌های اجتماعی با استفاده از شبکه‌های محلی خود می‌توانند اطلاعات دقیق و مبتنی بر منابع علمی را در اختیار مردم قرار دهند. این فرآیند به کاهش اضطراب، افزایش آگاهی و بهبود رفتارهای بهداشتی کمک می‌کند.

از طرف دیگر، انجمن‌ها در توزیع خدمات حمایتی نیز نقش مهمی دارند. بسیاری از انجمن‌های داوطلبانه در دوره‌های شیوع بیماری‌ها توانسته‌اند با جمع‌آوری کمک‌های مردمی و توزیع تجهیزات بهداشتی، نقش مکمل خدمات سلامت رسمی را بازی کنند. این نهادها با داشتن ارتباط مستقیم با جامعه، نیازهای واقعی مردم را بهتر درک می‌کنند و می‌توانند خدمات را به شکل مؤثرتری ارائه دهند.

نقش آموزشی انجمن‌ها نیز بسیار مهم است. اپیدمی‌ها معمولاً نیازمند یک تغییر رفتاری در سطح



نقش انجمن‌های صنفی در مدیریت بحران‌های اجتماعی

نویسنده: فرشته کیان

منبع مقاله: International Journal of Sociology and Social Policy

نیازهای جامعه پاسخ دهند. نمونه‌های مختلفی در جهان وجود دارد که در آن‌ها انجمن‌های حرفه‌ای نقش مهمی در مدیریت بحران‌های بهداشتی، اقتصادی و اجتماعی ایفا کرده‌اند.

در نهایت می‌توان گفت که تقویت و توسعه انجمن‌های صنفی یکی از عوامل مهم در افزایش ظرفیت مدیریتی جوامع است. حمایت از این نهادها و فراهم کردن بسترهای قانونی و اجرایی مناسب برای فعالیت آن‌ها می‌تواند به افزایش مشارکت اجتماعی، بهبود فرآیندهای تصمیم‌گیری و ارتقای سطح تاب‌آوری اجتماعی کمک کند. جوامعی که از شبکه‌های صنفی فعال و پویا برخوردار هستند، توان بیشتری برای مواجهه با چالش‌های پیچیده عصر حاضر خواهند داشت.

موجب افزایش کارآمدی برنامه‌های عمومی می‌شود. زمانی که سیاست‌های اجتماعی با مشارکت انجمن‌های تخصصی طراحی شوند، احتمال موفقیت و پذیرش آن‌ها در جامعه افزایش می‌یابد. این امر به ویژه در حوزه‌هایی مانند سلامت عمومی، آموزش و توسعه اقتصادی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند.

انجمن‌های صنفی همچنین می‌توانند در حوزه آموزش و آگاهی‌بخشی عمومی نقش مهمی ایفا کنند. این نهادها با برگزاری کارگاه‌های آموزشی، انتشار گزارش‌های تخصصی و ایجاد شبکه‌های ارتباطی میان اعضا، زمینه انتقال دانش و تجربیات حرفه‌ای را فراهم می‌کنند. چنین فعالیت‌هایی نه تنها موجب ارتقای سطح دانش تخصصی در جامعه می‌شود، بلکه می‌تواند به شکل‌گیری فرهنگ همکاری و مسئولیت‌پذیری اجتماعی نیز کمک کند.

از سوی دیگر، انجمن‌های صنفی می‌توانند در زمان بحران به عنوان شبکه‌های حمایتی عمل کنند. این شبکه‌ها با سازماندهی منابع انسانی و تخصصی، قادرند در کوتاه‌ترین زمان ممکن به

انجمن‌های صنفی یکی از مهم‌ترین نهادهای مدنی در جوامع مدرن به شمار می‌آیند که نقش قابل توجهی در ساماندهی فعالیت‌های حرفه‌ای و حمایت از منافع اعضای خود دارند. این انجمن‌ها علاوه بر وظایف صنفی، در بسیاری از موارد به عنوان پل ارتباطی میان جامعه تخصصی و ساختارهای مدیریتی عمل می‌کنند و می‌توانند در مدیریت بحران‌های اجتماعی و اقتصادی نقش مؤثری ایفا کنند.

در شرایطی که جوامع با بحران‌های مختلف مواجه می‌شوند، تصمیم‌گیری‌های سریع و مبتنی بر دانش تخصصی اهمیت زیادی پیدا می‌کند. انجمن‌های صنفی به دلیل برخورداری از شبکه گسترده متخصصان و فعالان حرفه‌ای، قادرند اطلاعات دقیق و تجربیات عملی را در اختیار سیاست‌گذاران قرار دهند. این موضوع می‌تواند به بهبود کیفیت تصمیم‌گیری‌ها و کاهش هزینه‌های اجتماعی بحران‌ها کمک کند.

پژوهش‌های انجام شده در حوزه جامعه‌شناسی سازمانی نشان می‌دهد که مشارکت نهادهای صنفی در فرآیندهای مدیریتی،

فصلنامه الکترونیکی پناه مردم

مدیر مسئول، سردبیر و صاحب امتیاز:

مهندس مهدی کیان

شماره مجوز: ۸۳۵۸۳

وبسایت نشریه پناه مردم:

www.panahemardom.ir

وبسایت پایگاه خبری پناه مردم نیوز:

www.panahemardomnews.ir

طراح: فرشته زند

نظارت بر چاپ و ویرایش و طراحی نشریه:

مؤسسه فرهنگی پناه اندیشه ورزان

نشانی دفتر نشریه: تهران، تهرانپارس،

وفادار شرقی، بین ۱۳۳ و ۱۳۵ شرقی،

کوچه ۲۲۲ شرقی، پلاک ۳۱۱

۰۲۱-۷۷۱۲۸۳۶۳ - ۰۹۱۹۳۵۴۶۲۴۸

تلفکس: ۰۲۱-۷۷۵۶۷۶۵۱

مادر شبکه‌های اجتماعی با ID زیر دنبال کنید:

[@panahemardom](https://www.instagram.com/panahemardom)

صمیمانه منتظر دریافت نظرات، پیشنهادات و انتقادات سازنده شما عزیزان هستیم.

خرید نسخه دیجیتال از وبسایت

www.jaaar.com

جاار

